

Új magyar drámák, klasszikus művek

Jóváhagyták a színház jövő évi műsortervét

A Szegedi Nemzeti Színház jövő évi műsorának tervét, miután a Művelődésügyi Minisztérium jóváhagyta, elfogadta a városi tanács végrehajtó bizottsága is. A műsorterv szerint az 1963/64-es idényben a nagyszínházban öt prózai művet, három operettet és három operát játszanak, valamint egy önálló balettestet tűznek műsorra. A kamaraszínházban három prózai és egy zenés vígjáték bemutatóját tervezik. A színház tájékoztatóként is tart bemutatást.

A terv szerint a nagyszínházban játszott fogják Móricz Zsigmond *Uri muri*, Thurzó Gábor *Hátsó ajtó*, Shakespeare *Hamlet*, Sartre *Az altonai foglyok* és Grandpierre-Boros *A bűvös kaptafa* című művét. A Shakespeare-jubileum alkalmából felújítják a *Lear királyt*. Bemutatják Verdi *A végzet hatalma*, Von Einen Danton halála, Mozart *Varázsfuvola* című operáját, felújítják a Székelyfőnő-t, a Bohémélet-et

és a *Fidelio*-t, valamint a balettek közül a *Fából faragott királyfi*-t, mellyel teljes Bartók-est kerülhet bemutatásra a Kékszakállú herceg vára és a Csodálatos mandarin-nal együtt. Az operettműsorban Lehár *Luxemburg grófja*, Gárdonyi-Emőd-De Fries *Ida regénye*, Kálmán *A bajadér*, vagy Baróthy-Eisemann-Dalos *Anna bánya* szerepel.

A kamaraszínházban Solane-Wahl *Bábuk koncertje*, Akszonov *Kollégák* című, vagy más fiatalok életéről szóló darabja kerül bemutatásra. A színház jelenleg tárgyal több magyar szerzővel, s később dönti el, hogy harmadiknak milyen új magyar darabot mutat be. A jövő évadban Budapesten bemutatásra kerülő zenés vígjátékok egyikéből is választanak, vagy pedig a József Attila Színházban most játszott *Potyautas* című vígjátékot mutatják be. Tájékoztató Szirmai Málnás Miskája lesz.

A nők nagyobb megbecsüléséért

Ülést tartott a KPVDSZ elnöksége

A Kereskedelmi-, Pénzügyi- és Vendéglátóipari Dolgozók Szakszervezetének elnöksége kedden ülést tartott. Ertékeltek az 1962-63. évi politikai oktatást, amelyben mintegy 28 000 hallgató vett részt. Elhatározták, hogy a különféle szakmák igényeit figyelembe véve differenciált politikai továbbképzést vezetnek be.

Az elnökség határozatot hozott a tanácsi kiskereskedelembe dolgozó nők helyzetével kapcsolatban. Megállapították a többi között, hogy vezető állásokban még kevesebb nő található, mint azt arányszámuk indokolná. Úgy döntöttek: felkérjük a Belkereskedelmi Minisztériumot, könnyítsék meg a nőknek a szakmai képzés megszerzését.

Felhívták arra is a figyelmet, hogy a tanácsi kiskereskedelembe az előléptetéseknél, kitüntetésekben és jutalmazásoknál ne vesszék szem elől a nődolgozók arányát.

A vezetők normája

A munkások általában megértették az utóbbi két-három évben folyó normarendezések szükségességét. Belájták, hogy a munkafeltételek javulásával — akár gépésítés útján, vagy egyéb okokból következett be — a munkateljesítményeket is emelni kell, vagyis, egy bizonyos időegység alatt ma többet kell termelni, mint rosszabb munkafeltételek mellett tegnap. De az erőfeszítések mellett sokszor azt is tapasztalják, hogy hiába állítanak elő egy-egy darabot ma rövidebb idő alatt, mint tegnap, ezzel még a műhely, vagy az üzemegység egy műszak alatt nem termel többet. Saját bőrükön tapasztalják, hogy a műszak egy része alatt az eddigieknel gyorsabban, szorgalmasabban, fejlettebb munkamódszerekkel dolgoznak, míg a műszak másik részében az eddigiekkel is több a semmittevés. Joggal teszik fel ilyenkor a kérdést: miért kellett a munkanormákat szigorítani? A normák szigorítása előtt az egyenletesebb munkatempo mellett kevésbé fáradtak el, kevesebb volt a kapkodás, az idegeskedés. Miért nem lehet folyamatossá tenni a termelést? Ha közelebbről megvizsgáljuk az egyenlőtlen ütemű termelés okait, könnyen megtaláljuk, hogy hol az anyagellátás, hol gyakori géphibák, üzemzavarok, hol a műszaki előkészítés és így tovább, akadok, zavarja a folyamatos termelést. Így jutottunk el a vezetők normarendezésének szükségességéhez.

A termelés folyamatossága, illetve annak biztosítása elsősorban már nem a fizikai dolgozók, hanem a termelés irányítóinak, vezetőinek az ügye, feladata. Csak a vezetők láthatják a termelés szűk keresztmetszetét, csak ők tudnak ebben a kérdésben hatékonyan intézkedni, csak az ő jobb munkájuk eredményeként háríthatók el a folyamat termelést gátló akadályok. Ezért halljuk az utóbbi időben mind gyakrabban, elsősorban a munkások részéről, hogy végre valahára a vezetők normáját is rendezni kellene. Ez más szavakkal kifejezve nem jelent egyebet, mint a vezetési színvonal megjavítását. A Központi Bizottság legutóbbi ülésén is — melyen gazdasági életünk főbb kérdéseit, a második öt éves tervvel kapcsolatos feladatokat vitatták meg — a gazdasági vezetés színvonalának emelése volt egyik központi kérdés.

Nem véletlen, hogy az utóbbi időben sok szó esik a gazdasági vezetők körében a munka- és az üzemszervezés kérdéseiről, mint a vezetés fontos eszközéről. A kérdés napirenden tartása természetesen végső soron szoros kapcsolatban áll a munkatermelékenység emelésével, mind a mindenképp növekvő feladatokkal. A munkanormák fejlesztése iránti követelmények valóra váltása mindinkább nyilvánvalóvá teszi, hogy a munkanormákat nem lehet a termelési feltételek állandó javításától függetlenül, elszigetelve fejleszteni, csupán az egyes munkás, vagy jobb esetben a munkahely jobb megszerzésével a lehetőségeket kiaknázni.

Ahhoz, hogy az egyes munkás munkaidejében a felesleges várakozási, kieső idők csökkenjenek, egy-egy műszak alatt leterhelésük, a munka tempója egyenletesebb legyen, a termelés irányítóinak a legtöbb esetben már ki kell lépni az egyes munkahelyekről, az egyes műhelyekből, sőt az egyes üzemrészekből is. A veszteségidők, amelyek a termelés üresjárataiból adódnak, az eddigi tapasztalatok alapján nem korlátozódnak csupán az egyes munkahelyekre, az egyes műhelyekre, függetlenül az egyes munkástól, alapvetően a termelés-szer-

vezés hiányosságaival függnek össze, márpedig a leg gondosabban elkészített munkanorma is csak a tényhelyzetet rögzítheti, csak annak következménye lehet. Más szóval egy-egy munkadarab elkészítése, vagy egy munkafolyamat végzésének időszükséglete az adott termelési folyamatot befolyásoló technológiai, szervezési feltételek figyelembevételével alapján fejezhető ki normaidőben. Ezért mondjuk és valljuk, hogy a munkanormák karbantartását nem szabad — de nem is lehet — a termelési feltételektől elszigetelve vizsgálni és fejleszteni. Ellenkezőleg, a termelékenység, az egyes munkateljesítmények emelésében csak akkor tudunk előrelépni, ha a munkanormákat komplex módon fejlesztjük. Mivel a munkanorma egyrészt eleme, másrészt következménye a termelékenység növelését elősegítő termelésszervezési és műszaki feltételeknek, a munkanormák fejlesztése csak akkor segíti elő a termelékenység növekedését, ha aktívan visszahat, elősegíti a termelékenységet befolyásoló termelési feltételek javítását.

Az, hogy 1960 óta a munkanormák fejlesztésében értünk el bizonyos eredményeket, megtettük az előbb említett igény kielégítéséhez szükséges első lépéseket. Az eddigi felmérések, munkanapfolyképezések a termelés szervezésében megkezdett foglalkozásra hívták fel a figyelmet. Ezek a felmérések azt mutatják, hogy a termelés folyamataiban számottevően az ügynövezett veszteségidők, jelentősek a szervezésben és a technológiában levő tartalékok, melyek hasznosításával a termelést, a termelékenységet beruházás nélkül, esetleg kisebb beruházásokkal jelentősen növelni lehetne. Most az a feladat, hogy a munkanormák fejlesztése során az így feltárt veszteségidőket megfelelő intézkedési tervek alapján, a lehetőségekhez képest minimálisra csökkentjük. Csak így léphetnek ki a munkanormák a jelenlegi másodlagos — csupán a tényhelyzetet rögzítő — szerepkörből és válhatnak aktív szervezővé.

Ezek röviden azok az indítók, amelyek ma a normák fejlesztése során az eddigiekkel jóval nagyobb erővel a termelésszervezésre irányítják a gazdasági vezetőket és a munkások figyelmét. Ez a terület a termelés frontján, ahol a vezetők — elsősorban a műszakiak — normáját, teljesítményét emelni kell. Ezt nemcsak egy-egy gyár munkásai, hanem az egész népgazdaság igényli!

KAHULITS ISTVÁN,
az MSZMP KB
államigazgatási
osztályának munkatársa

Megkezdődtek az egyetemi felvételi vizsgák

Az ország több felsőoktatási intézményében kedden megkezdődtek a felvételi vizsgák.

Az esti és levelező tagozatokon — a Földművelésügyi Minisztérium hatáskörébe tartozó intézmények kivételével — a felvételi vizsgák kezdetének időpontja július 1.

A vizsgán mindenekelőtt a jelentkezők rátermettségét, felkészültségét veszik figyelembe, a képzés szempontjából alapvetően fontos két, vagy három tantárgyból. A követelmények a középiskolai tananyagot túl nem terjedhetnek. A felvételi vizsgára előkészítő tanfolyamokon mintegy 10 000-en vettek részt. (MTI)

A szénbányászat teljesítette félévi tervét

A Nehézipari Minisztérium szénbányászati főosztálya jelentette, hogy a szénbányászat kedden délben teljesítette első félévi, 14 461 770 tonnás termelési tervét. A hónap végéig hátralevő öt munkanapon előreláthatólag még körülbelül 500 000 tonnás termelés várható. A félévi túlteljesítés ilyen módon valószínűleg elérte a félmillió tonnát.

Burgonyatermelési tanácskozási Nyiregyházán

A Földművelésügyi Minisztérium, a Szövetkezetek Országos Szövetsége és a Magyar Agrártudományi Egyesület rendezésében kedden két napos burgonyatermelési tanácskozás kezdődött Nyiregyházán. Részt vett a tanácskozáson Benkei András, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Szabolcs megyei pártbizottság első titkára és Szirmai Jenő, a SZÖVOSZ elnöke.

A tanácskozást Bajcsy Ede, a Földművelésügyi Minisztérium növénytermesztési főigazgatóságának helyettes vezetője nyitotta meg.

A megnyitó után dr. Klenczner Imre, a Nyírségi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet igazgatója tartott vita-indító előadást.

Több mint húsz tavat építenek a tsz-eknek

Az Országos Vízügyi Főigazgatóság Vízrendezési és Vízhasznosítási Osztályainak, valamint a Vízügyi Igazgatóságoknak a szakemberei széleskörű vizsgálatokat végeztek az országban. A hegy- és dombvidéki patakok, folyók felső szakaszait járták végig és olyan völgyek után kutattak, amelyeket már viszonylag alacsony, 2-3 méteres földgáttal el lehet zárni és kis víztárolóvá alakítani. Ezeknek a 200 000-900 000 köbméteres tavaknak a vize az ipari és ivóvízellátáshoz keves, de arra már kiválóan alkalmasak a kis tározók is, hogy tavasszal segítsenek az árvédelemnek a domboldalakról lezúduló hó és csapadék visszatartásával, a nyári szárazság idején pedig öntözéshez adjanak vizet a mezőgazdaságnak. Természetesen a haltenyésztés, a víziárnyas telepek, a vízisport és az üdülés fejlesztésének is kitűnő szolgálatokat tesznek ezek a 30-100 holdas víztározók.

Eddig főleg Fejér megyében és Pécs, Miskolc környékén mintegy 15 kistározót és duzzasztott vízi halastavat építettek a vízügyi igazgatóságok. A hegy- és dombvidéki patakok, folyók völgyeinek országos vizsgálata alapján azonban körül-

belül 200 helyen lehet tározót létesíteni.

A vízügyi szakemberek tanácsára és az eddigi jó tapasztalatok alapján az idén már több mint 20 kis-tározót és duzzasztott vízi halastavat építenek a Fejér, Heves, Baranya és Tolna megyei termelősövetkezeteknek. A Déldunántúli Vízügyi Igazgatóság öt kistározót épít. Ezekben a tavakban egymillió köbméternél több vizet fognak fel, s mintegy 1100 holdon térhetnek át az öntözéses gazdálkodásra. 1965. végéig újabb 23 kistározót alakítanak ki, amellyel 16 millió köbméter vízhez jut majd a mezőgazdaság a nyári szárazság idején. (MTI)

Mind többen étkezhetnek üzemi konyhán

Étterem nyílik a Semmelweis-kollégiumban — Központi előkészítő üzem épül — A László-bazár helyén önkiszolgáló étterem lesz — Több üzemi konyhára lenne szükség

A megyei jogú városi tanács végrehajtó bizottsága tegnap, kedden tartott ülésén többek között megvitatták a város közétkeztetési helyzetét, ugyanis Szeged fejlődése, az ipari üzemek számának növekedése mind fontosabbá teszi, hogy az üzemi étkeztetést a dolgozók igényeinek, egészségügyi, valamint a korszerű táplálkozás és életmód követelményeinek megfelelően szervezzék meg.

A közétkeztetésben résztvevők száma az idén is nagymértékben emelkedett,

különösen a kereskedelmi vendéglátóiparban és a gyermekétkeztetésben. A közétkeztetés problémái éppen e két területen jelentkeznek leginkább.

Az Alföldi Üzemi Vendéglátó Vállalat szegedi telephelyén éttermi kapacitása már a jelenlegi létszámmal képtelen a szükséges étkeztetést megadni, ezért a helyi helyzet, hogy szeptemberben adja át a Semmelweis-kollégium új konyháját és éttermét az Orvostudományi Egyetem, továbbá

az egyetemi épületben 150 férőhelyes menzát is kialakítanak.

A központi konyhához négy étterem tartozik, kettőt már átalakítottak, kettőt pedig

rövidesen átalakítanak önkiszolgáló rendszerűvé.

A Szegedi Szálloda- és Vendéglátóipari Vállalatnál újabb és újabb üzemek és hivatalkák jelentkeznek előfizetéses ebéd igényével, de a várakozásnak nem tud eleget tenni. A KÖJAL csak úgy egyezett bele, hogy a jelenlegi létszámmal főzzenek, ha rövidesen központi előkészítő üzemet állítanak munkába, amely a konyhát ellátja konyhakész nyersanyaggal. A végrehajtó bizottság határozata szerint

meg kell vizsgálni az előkészítő felépítésének lehetőségeit,

mert valóban nagy szükség van rá. Még az öt éves terv végéig a László-bazár helyén 250 személyes önkiszolgáló étterem nyílik, de emellett

a meglévő konyhák területét is bővíteni kell,

és minél több helyen át kell térni az önkiszolgáló éttermi rendszerre.

A vendéglátóipar ellátási feladatainak végrehajtását egyelőre még az is gátolja, hogy az előfizetéses étkeztetés rontja a vállalat jövődelmezőségét, miatta nem tudja teljesíteni nyereségi tervét. Ez természetesen nemcsak szegedi probléma.

Jelenleg 17 nagyobb üzem tart fenn konyhát

saját kezelésében, s bár a főzés és a felszolgálás korszerűsítésével kapcsolatban tettek intézkedéseket a múlt években, fejlődésük elmaradt az üzemi vendéglátó által fenntartott konyhák és éttermek színvonalától. Szükséges volna, hogy ezek a vállalatok gondoskodjanak az üzem létszámmelkészenek megfelelően — a konyhák és éttermek további fejlesztéséről, ahol pedig még nincs üzemi konyha, a lehetőségekhez képest minél hamarabb berendeznek.

Sok gondot okoz a gyermekétkeztetés is. A jelenlegi helyzetben csak oly módon lehet gyökeresen változtatni, ha kerületenként új konyhákat építenek az óvodáskorúak ellátására. Az iskolás gyermekek étkeztetésének fejlesztésére pedig

az iskolákban kellene konyhákat és étkezőket berendezni.

Miután a tanács végrehajtó bizottsága megtárgyalta a város közétkeztetésének helyzetét, úgy döntött, hogy a fejlődés biztosítása érdekében a Belkereskedelmi Minisztérium Vendéglátóipari Főigazgatóságával karöltve a kormányhoz, illetve a Gazdasági Bizottsághoz fordul segítségért,